

שיחת השבוע

יש חדש

■ רבבות בציון

קהל עצום של רבבות יהודים עלו לציונו של הרבי מליובאוויטש בניירורק בימים הסמוכים ליום ההילולא ג' בתמוז וביום זה עצמו. **תורים ארוכים השתרכו בדרך אל הציון**, אבל הכול התנהל בסדר מופתי ובחירתיות קודש.

■ התועדויות חג הגאולה

בימים שני-שלישי בשבוע הבא יצינו ימי הגאולה י"ב-י"ג בתמוז, שבהם שוחרר הרבי הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש ממאסרו ברוסיה הקומוניסטית, על פעילותו לשמירת גחלת היהדות (בשנת תרפ"ז-1927). בריכוזי חב"ד בארץ ובעולם יהיו התועדויות מיוחדות, ובהן יסופר סיפור המאסר והגאולה ויפקו הלכחים האקטואליים. **בתי חב"ד מזמינים את הציבור לבוא לשמוח בשמחת הגאולה** ולשמוע דברים מפי רבנים, משפיעים חסידיים ואישי ציבור.

■ קייטנות חב"ד

עם יציאת תלמידי בתי הספר לחופשת הקיץ החלו בתי חב"ד ברחבי הארץ את המחזור הראשון של קייטנות חב"ד. הקייטנות מיועדות לכל ילדי ישראל, תלמידי בתי ספר ממלכתיים וממלכתיים-דתיים כאחד. פרטים בבית חב"ד.

היכנסו לצירת קשר עם בית חב"ד הקרוב אליכם

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל >> הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

יורשלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:09	19:31	19:22	19:29	19:24	20:12
20:30	20:33	20:35	20:30	20:25	21:20

פרקי אבות פרק ה

שבת ישראל,
קרב והזמנים

להרגיש טעם יהודי



PRODUCT OF USA

שלטון אכזר, נטול עכבות; שלטון שמסוגל לתלוש אדם מביתו וממשפחתו ולהוציאו להורג בלי אומר ודברים. מולו התייצב הרבי הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש. בלי נשק, בלי תמיכה ציבורית, בלי כלים להילחם בשלטון הרשע. וכי יש מאבק נטול סיכוי מזה?

הרבי הקים רשת מחתרית של חסידים נחושים ובעלי מסירת נפש, שהתפזרו על פני כל המדינה וניסו לשמר את גחלת היהדות. הם פתחו בתי כנסת, תלמודי תורה, מקוואות טהרה. דאגו לשחיטה כשרה, לברית מילה ולאספקת תשמישי קדושה וספרות יהודית.

זהוירו את הרבי כי הוא משחק באש, אך הוא לא נרתע, וכך הדריך את חסידיו – למסור את



אז והיום. בימים ההם השלטון סגר ישיבות; כיום הישיבה במוסקווה פורחת והמצטיינים נוסעים לחצר הרבי

הנפש בפועל, בלי לפחד וכלי לחשוש. הפעילים נתפסו, נאסרו, הוגלו ואף הוצאו להורג. אבל במקומו של פעיל שנתפס בא אחר.

נקודת השבירה של הרשע

גם הרבי נאסר, ולרגע נדמה היה שאין כוח בעולם שיוכל למנוע משלטון הרשע לבצע את זממו ולקפד חלילה את פתיל חייו. כאן התחולל הנס, שעד היום קשה להעריך את עוצמתו – בסופו של דבר הרבי שוחרר, וימי שחרורו, י"ב-י"ג בתמוז, נהפכו לחג הגאולה.

כיום ברור שנקודת השבירה של ממלכת הרשע הייתה באירוע שנראה בשעתו שולי – שחרורו של הרבי ממאסרו. השלטון, שחיסל בלי להניד עפעף שרים ורוזנים, מנהיגי ציבור וכוהני דת – הובס ונכנע מול רבי יהודי, שבור בגוף אך ענק ברוח.

חג הגאולה ממחיש את כוחה של האמונה. אם אך נהיה נחושים וניאבק במסירת נפש ובנחישות על הדברים החיוניים לקיום עמנו – הקב"ה יהיה בעזרנו ואנחנו ננצח, למרות כל המכשולים.

יש המוכיחים שאפשר לנצח

יש מי שתמיד יסבירו למה אי-אפשר, ולעומתם אנשי האמונה ועוז הרוח לא יירתעו גם מפני הקשיים הגדולים ביותר ויוכיחו שאפשר לגבור על כל המכשולים

ולנו מכירים את תופעת המומחים והפרשנים שתמיד יסבירו למה אי-אפשר. אמריקה תתנגד, מיליארד מוסלמים יקומו עלינו. הם הביאו טיעונים משכנעים מדוע אי-אפשר לבנות יישובים ביהודה ושומרון ולהחיל את הריבונות על ירושלים המזרחית ועל רמת הגולן. למה אין סיכוי ששגרירות זרות יעברו לירושלים. למה אין לנו יכולת לנצח את הטרור, ועד כמה אין בכוחנו למנוע את תכנית הגרעין של איראן.

גם אחרי שהתברר שוב ושוב שהאתגרים האלה בהחלט

אפשריים, ושעלידי נחישות ונכונות לעמוד בלחצים מצליחים לקבוע עובדות בשטח ולאליץ את העולם להסכים למציאות החדשה – עדיין יעמדו אותם מומחים ופרשנים ויזעקו על כל אתגר חדש כי הוא חסר סיכוי ובלתי-אפשרי. ובאמת, לא תמיד אלה פחדים שווים. לעיתים ההתנגדות הצפויה אמורה להיות קשה, והשאלה היא אם להירתע או להתייצב נגדה.

עניין של אמונה

לדילמות האלה אין תשובה אוניברסלית. הכול עניין של אמונה. קטני אמונה ייסוגו לנוכח הקושי הקטן ביותר וימהרו לקבוע שאי-אפשר להתקדם אל היעד. לעומתם, אנשי האמונה ועוז הרוח לא יירתעו גם מפני הקשיים הגדולים ביותר. הם יוסיפו לעבוד ולהתקדם, אף-על-פי שסביבתם תאמר כי הם מטיחים ראשם בקיר – ובסופו של דבר הם יבקיעו את הקיר.

הבה נחזור מאה שנים לאחור, אל ברית המועצות הקומוניסטית. היהדות ניצבה מול



שולחן שבת

מעובד על־פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עיבוד: לוי שייקביץ

להבין את כוונת השליחות

בסוף פרשתנו מסופר: "וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יִעֲזָר וְיִלְפָדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל. רַשִׁי מִפְּרָשׁ: "המרגלים לכדוה. אמרו: לא נעשה כראשונים; בטוחים אנו בכוח תפילתו של משה להילחם".

לכאורה, אם משה רבנו הטיל עליהם רק לרגל את יעזר, מדוע הרחיבו אותה ולכדו את העיר? מכאן שהמרגלים שיערו שאמנם השליחות של משה דיברה בפירוש על ריגול בלבד, אך הכוונה הפנימית שלה איננה הריגול אלא גם הכיבוש.

תן לחכם ויחכם

המרגלים אמרו: "לא נעשה כראשונים". חטא



מן המעיין

הנשק הנוסף

"על כן יאמר בספר מלחמות ה'" (במדבר כא, ד). אומות העולם מנצחות על־ידי נשק משוכלל, שכן זו הברכה שניתנה לעשיו: "ועל חרבך תחיה". אבל לישראל יש נשק נוסף – הספר – "ספר מלחמות ה'". בכוחו הוא מנצח במלחמות, כמו שנאמר "לא בחיל ולא בכוח, כי אם ברוחי אמר ה'".

(רבי מאיר שפירא מלובלין)

הנשמה כבאר

"באר חפרוה שרים" (במדבר כא, יח). 'באר' היא רמז לכנסת ישראל. כשם שמי הבאר נובעים מתחת לארץ עד שנעשים מי באר, כך נשמה יורדת למטה ומתלבשת בגוף, ועל־ידי זה נעשית 'באר מים חיים', שחוזרת ועולה באהבה ותשוקה לה'. וכשם שמי הבאר מלוחים בתחילה, ונעשים צלולים וזכים על־ידי המעבר דרך עפר הארץ, כן הנשמה מתבררת ומתעלה על־ידי ירידה זו.

(לקוטי תורה)

הכול על התורה

"באר חפרוה שרים, כרוה נדיבי העם, במחוקק במשענות, וממדבר מתנה" (במדבר כא, יח). כל הפסוק נאמר על התורה: "באר חפרוה שרים" – באר מים חיים זו תורה. "חפרוה שרים", שרי התורה ולומדיה החופרים ומעמיקים במסתריה.

המרגלים נבע ממעילה בשליחות שהוטלה עליהם. לעומתם, המרגלים ששלח משה לרגל את יעזר נשענו על כוחו של משה והבינו שיש לממש את כוונת השליחות, בבחינת "תן לַחֲכָם וַיַּחֲכֶם עוֹד" (משלי ט, ט).

שליחות זו היא דוגמה לשליחות של כל נשיא בדורו. אדמו"ר הרי"צ, שחג הגאולה שלו חל ב"ב בתמוז, נאסר בשל פעילותו המחתרנית ברוסיה הסובייטית על שמירת גחלת היהדות. הרבי שיגר שליחים לכל רחבי ברית־המועצות, והטיל עליהם שליחות – לא רק 'לרגל' אלא גם 'לכבוש' – לפתוח מחדש תלמוד תורה וישיבה לבנים ומוסדות חינוך לבנות, בית כנסת, מקווה טהרה וכל מה שנדרש לקיום היהדות.

כל המאמין בכוח המשלח

העשייה הזאת הייתה כרוכה בסכנת נפשות ממש, וגם חיי הרבי היו בסכנה. ואולם בסופו של דבר המאסר נהפך לשחרור, וכפי שאמרו הקומוניסטים בטרוניה: "ממאסרו של הרבי שניאורסון נוסף חג חדש ליהודים".

שליחות זו נמשכה ביתר שאת עם בוא הרבי לארצות־הברית, שבה אין שום קשיים על פעילות למען היהדות, ואדרבה, מעניקים כבוד וסיוע לעושים במלאכה. יש לעשות ולפעול להקמת

שירת ישראל

'כרוה', לשון קניין, כמו שנאמר "אשר כריתי לי" – הם נדיבי העם, מחזיקי התורה. כי אלה ואלה יש להם חלק בתורה – אלה "במחוקק", שהם חוקקים את חוקי התורה, ואלה "במשענות", בהיותם תומכי אורייתא.

(רבי חיים מוולוז'ין)

היכולת להישען

"במחוקק במשענותם" – במידה שהתורה חקוקה בלב האדם, כן אפשר להישען עליה ולבטוח בה. זהו "עץ חיים" היא למחזיקים בה" (משלי ג) – כפי מה שמחזיקים בה, כן היא נותנת חיים. משל לחבל שמשליכים לטובע בנהר לאחוז בו, כפי שמחזיק בו, כך הוא ניצל.

(חידושי הרי"ם)

כסף טהור

עשיר אחד עשה את הונו שלא במשפט ובדרכים מפוקפקות, אבל היה פזרן, וחילק כסף לצדקה על ימין ועל שמאל. פעם אחת בא אל רבי ישראל מרוז'ין, הניח 'פתקה' ו'פדין' בסכום הגון. לקח רבי ישראל את ה'פתקה' אבל את הכסף לא לקח. הוא אמר לעשיר: "כתוב 'וממדבר מתנה' – 'מדבר' הוא סמל של ישרות וטהרה. רק מכסף שבא ביושר וניקיון כפיים מותר לקבל מתנות, אבל לא מכסף שנעשה על־ידי מרמה ועושה".

(מגנזנו העתיק)

עוד בית בישראל, הקמת עוד בית כנסת וכו', ומתוך שמחה וטוב לבב. לא רק מי שקיבל הוראה מפורשת מהרבי להיות שליח, אלא כל אחד שמאמין בכוחו של המשלח יכול לא רק 'לרגל' אלא גם 'לכבוש'; לא להסתפק במילוי החובה המצומצמת אלא לאמץ את החזון הכללי, מתוך ראייה רחבה.

שחרור הנפש האלוקית

העשייה של הרבי במסירת הנפש ברוסיה הצליחה לשבור את התנגדות המשטר, ופרצה את הדרך בעבור כל אחד, שגם הוא יוכל להתגבר על ה"מֶלֶךְ יָקָן וְכָסִיל" (קהלת ד, ג), הוא יצר הרע, ולסלק כל דבר המונע ממנו להתמסר לשליחות.

גם הנפש האלוקית כלואה בתוך גוף ונפש בהמית. יצר הרע, הנקרא 'רשע', מכתר את ה'צדיק' – יצר הטוב, ומנסה למנוע ממנו לפעול. אך כאשר פורצים בנחישות את המאסר הזה – כובשים את "יעזר ואת בנותיה", היינו שמצליחים ליצור מרחב חדש בנפש ובסביבה, שנהפכים להיות משכן לקדושה, עד למימוש השליחות עצמה – 'לכבוש' כל מקום שיש בו יהודים ולהכניס בו קדושה.

(תורת מנחם, כרך לא, עמ' 127)

אמרת השבוע

לשם מה הספרים!

קודם עלייתו לארץ הרב אברהם־יצחק ברומברג (מחבר סדרת הספרים 'מגדולי התורה והחסידות') היה רב בעיירה ליד ורשה. יום אחד יצאה גזירה מטעם מושל המחוז שאסרה את הפעלת המקוואות. רבני האזור התכנסו לדין חירום, והטילו עליו להיכנס אל הרבי הרי"צ (רבי יוסף־יצחק שניאורסון) מליובאוויטש ולבקש את עצתו.

כאשר נכנס הרב ברומברג אל הרבי והציג את העניין, קם הרבי ממקומו, וכשהוא מצביע על ספרייתו הגדולה קרא בהתרגשות: "יש למסור על כך את הנפש! אם לא נמסור את נפשנו על מקווה, לשם מה לנו כל הספרים האלה!". דבריו פעלו את פעולתם, והרבנים החליטו להיאבק נגד הגזירה בכל התוקף, עד שביטלו אותה.

עברו עשרות שנים. יום אחד בא הרב ברומברג אל הרבי מליובאוויטש, בעניין חשוב. כשסיים לגולל את העניין קם הרבי ממקומו, הצביע על הספרים שבארונות וקרא: "אם לא מסירת נפש על עניינים אלה, לשם מה לנו כל הספרים!".

ברוכים הבאים

ללב של חב"ד

ליוו אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל או שלחו הודעה לטלפקס: 051-5415770

עלותו לא

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

ט' - ט"ו תמוז

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: **האזינו.נט**

ש"ק ה'ל' תמוז פרק ד'

א' פרק ז'

ב' פרק י"ב

ג' פרק י"ג

ד' פרק י"ד

ה' פרק י"ה

ו' פרק י"ו

פרק אחד ליום

בס"ד

מכון לחם הפנים
Showbread Institute

סדנת אפיית לחמי בית המקדש



חינוך הפסח והחופה הקל

רוצים לחוות את עבודת בית המקדש במו ידיכם?

הזדמנות מרגשת של פעם בחיים
באפיית לחם הפנים ויתר לחמי הקודש היישר מהמאפייה של בית המקדש. חוויה ערכית ורב חושית של טעמים, מראות וניחוחות...

כשר למחדרין

לפרטים והזמנות: 050-7202521
machonlechemhapanim.org

מספר 6-120



גאולפדיה
מנחם ברוד

השאיפה לראש ההר

התכלית.

הרבי הר"י מליובאוויטש אמר (לקוטי דיבורים חלק א, עמ' קלג) שצריך לנצל כל רגע ורגע בזמן הגלות, כי יבוא זמן שנתפוס את שערות ראשנו מרוב צער על שלא ניצלנו ימים יקרים אלה. אם כן, מדוע להשתוקק לגאולה, בשעה שבזמן הגלות דווקא יש יתרון בהתמודדות עם הרע ובהפיכת הרע לטוב?



בזמן הגאולה, כאשר יסתיים שלב העבודה של ביור העולם הזה הגשמי ויחדלו ההתמודדויות עם הרע, ייפתח שלב חדש, שבו תתגלה האמת האלוקית במלואה ובשלמותה. ולשם עלינו לשאוף!

האמת היא, שהתכלית איננה עצם ההתמודדות עם הרע, אלא 'יתרון האור' שמושג על-ידיה. הצורך בהתגברות על החשיכה אינו משום שהחשיכה היא תכלית כשהיא לעצמה, אלא מפני שזו הדרך שבאמצעותה אפשר להגיע לדרגות גבוהות יותר של קדושה ושל התקשרות עם הקב"ה. לכן כשיסתיים שלב העבודה של ביור הרע, וכבר יאיר האור שהושג

בעזה"ל

ארגון "פועל צדק" לתיקון העולם ולחידוש ריבונות ק"ל וישראל

בתי עיניים
רשת חנויות אופטיקה

עקב הביקוש הגדול המזיג יחזור עד יום ה' י"ד בתמוז התשפ"ה 10.7.25

משקפיים ועדשות מגע לכל עם ישראל - אנשים נשים וטף!!!

לעילוי נשמתו ולזכרו של הקדוש אורי בן עיב דנינו הי"ד מותנה בהצגת שובר בעת ההזמנה !!! את השובר ניתן להשיג ללא הגבלה במספר ווטסאפ 053-4111613 או במייל poelzedek@gmail.com

משקפיים כולל עדשות עם אנטי רפלקס עד מספר 6.	XXX
מסגרת + עדשות הכי דקות בעולם עד מספר 15.	XXX
מסגרת + עדשות הכי דקות בעולם עד מספר 20.	XXX
מסגרת + עדשות מולטיפוקל שוויון עד מספר 6.	XXX
מסגרת + עדשות להאטת המספר לילדים שוויון עד מספר 6.	XXX
מסגרת + עדשות עם ציפוי בריאות וקרינה עד מס' 6.	XXX
מסגרת + עדשות עם ציפוי בריאות וקרינה עד מס' 10.	XXX
מסגרת + עדשות מתחלפות בשמש עד מספר 6.	XXX
מסגרת + עדשות מתחלפות בשמש עד מספר 8.	XXX
מסגרת + עדשות מתחלפות בשמש עד מספר 12.	XXX

5 תמיכות גדולות לעדשות

4 חבילות של עדשות מגע חנייה בקוטר 8.6 מאותו המספר.

4 חבילות עדשות מגע חודשיות היידרוסופט נושמות בקוטר 8.6.

עיסקה שנתי לעדשות חודשיות קליר בקוטר 8.7 עם צילינדר.

24 חבילות של עדשות מגע יומיות קליר בקוטר 8.7.

לא כולל בדיקת עיניים

בני ברק רחוב ר' עקיבא 78 בפסא"י ימים א'-ה' 12:00-18:00 בימי ו' וערב חג החנוכה סגורה

ירושלים רחוב שרעבי 5, גאולה ימים א' ג' 12:00-20:00 ימים ב', ד', ה' 10:00-17:00 בימי ו' וערב חג החנוכה סגורה

לברורים כללים ללא קבלת השובר, אפשר לפנות לחנויות ישירות בטלפון 1-700-700-148

STANDING TOGETHER | KHAL YISRAEL

מפיעים באהבה



מוטי קליין
בן 70
תושב פתח תקווה

היה איש חיל האוויר, ואחר כך עבד בתעשייה האווירית, באסטרונאוטיקה, באלקטרוניקה, בטלרד, ולקראת הפרישה לגמלאות למד נטורופתיה

אני מביא את 'שיחת השבוע' לבית הכנסת המרכזי בשיכון הפועל המזרחי בכפר אברהם בפתח תקווה. בעבר הייתי לוקח את העלונים מנקודות חלוקה בעיר, וכיום הרב אליעזר וייספיש, מבית חב"ד המרכזי בעיר, דואג להביא את העלונים ל'הדר גנים', ומשם אני לוקח אותם.

אני חייב לציין את הייחודיות של העלון, שהוא מופיע בסדירות ובקביעות, וגם בחול המועד וכדומה, כשעלונים אחרים אינם מופיעים, 'שיחת השבוע' מגיע כסדרו.

העלון מבוקש מאוד. הכמות לעולם אינה מספקת, אבל ביקשנו שהקוראים ישאירו את העלון בבית הכנסת, כדי שגם אחרים יוכלו לקרואו. כשהחלה המלחמה באיראן, ובשבת הראשונה לא היו תפילות בבית הכנסת, אנשים התקשרו וביקשו לוודא שיקבלו את העלון.

הצטרפו למעגל המפיעים באמצעות אתר chabadisrael.co.il

ב"ה

מכון קדושת האות חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה) תשלום הוגן

054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד



מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

הנער חזר לשורשיו

משאלה מיוחדת הייתה לבחור הצעיר, שעמד והתפלל על ציונו של הבעל-שם-טוב: "אבקש שיודיעו לי מן השמיים מיהו צדיק הדור".

אליהו בולטקין נולד וגדל באחת מערי אוקראינה, ותשוקה גדולה ניצתה בליבו - לדעת מיהו צדיק הדור. על כך התפלל בציון הבעש"ט, וכעבור כמה ימים חלם כי הבעש"ט הופיע לפניו ואמר לו שתי מילים בלבד: "סע ללנינגרד".

לנינגרד, העיר הגדולה, הנקראת כיום סנקט פטרבורג, הייתה רחוקה ממקום מגוריו מסע של כמה ימי נסיעה, אך אליהו לא התחשב בטלטולי הדרך, ארז את חפציו במזוודה ויצא למסע.

בבואו לעיר ניגש אל בית הכנסת והחל לשאול את המתפללים מיהו צדיק הדור. השאלה של הבחור הצעיר העלתה על פני האנשים מבטים תמהים. לבסוף אמר לו אחד המתפללים: "אתה בוודאי מתכוון לרבי הריי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש. אסביר לך כיצד להגיע אליו".

אליהו הגיע אל ביתו של הרבי הריי"ץ, נכנס אליו וסיפר בפשטות את סיפורו. הרבי הביט בו במבט חודר והורה לו: "סע לנְוֹל". באותם ימים הייתה נוֹל עיירה חסידית, שבה חיו חסידים גדולים, עובדי ה' מופלאים. אליהו מילא את הוראתו, נסע לנוול, ושם התקרב לתורת החסידות ודרכיה.

כעבור זמן שב ללנינגרד, נשא אישה ונולדו להם חמישה ילדים.

אלה היו ימיה האפלים של ברית-המועצות. השלטון הקומוניסטי פעל לדכא את הדת, וניהל מלחמת חורמה בכל פעילות יהודית-דתית.

תלמודי תורה וישיבות נסגרו. מוסדות יהודיים חדלו מלפעול. רבנים, שוחטים ומוהלים הוגלו לסיביר או הוצאו להורג.

הרבי הריי"צ התייצב נגד השלטון וניהל מערכה רחבה לשמירת גחלת היהדות ברחבי רוסיה. חסידיו הנאמנים הקימו מחתרת חשאית, שפעלה באומץ ובתעוזה כדי לקיים את החיים היהודיים. רבים מהם נאסרו, עונו, שולחו למחנות עבודה ואף הומתו. אך חסידים אחרים באו בעקבותיהם ומילאו את מקומם.

כאחיו החסידים, גם אליהו פעל ברשת המחתרתית, ולדאבון הלב נאסר בידי השלטונות בתחילת שנת תש"ב (1941). העילה הרשמית למאסרו הייתה החזקת תעודת פטור מזויפת



שנות האימים. החסיד שולח לאחד ממחנות העבודה הידועים לשמצה

האישה לקחה את ילדיה ומיהרה לברוח איתם, אך בשל הבהלה והחיפזון, לא הבחינה שאחד מבניה נותר מאחור. כשגילתה זאת כבר היה מאוחר מדי

מגיוס לצבא האדום. הוא שולח לאחד ממחנות העבודה הידועים לשמצה.

אשתו חששה שיבואו לאסור גם אותה ואולי לקחת מידיה את ילדיה ומיהרה לברוח איתם. למרבה הצער, בשל הבהלה והחיפזון, לא הבחינה שאחד מבניה נותר מאחור. כשגילתה זאת כבר היה מאוחר מדי.

סמוך לביתם התגוררו בני זוג רוסים חשוכי ילדים. כשגילו שהילד הקטן נשאר לבדו, שיערו שאימו תחשוש לחזור לקחתו והחליטו לאמצו. ואולם האם חזרה וביקשה לקחת את בנה, אבל עכשיו סירבו השכנים להשיב את הילד לחיק אימו. תחנוניה לא הועילו, והם ידעו היטב כי פנייה אל השלטונות לא תושיע את האם.

כך נשאר הילד בידי השכנים הלא-יהודים וגדל אצלם. כאשר המלחמה התקרבה לעיר ולנינגרד ברחו הוריו המאמצים אל הקווקז, והתיישבו בעיר קרסנודאר. אך גם לשם הגיעו חיילי גרמניה הנאצית, ובתוך זמן קצר הושמדו כשמונת-אלפים מיהודי העיר.

בני הזוג הבחינו כי שכניהם מביטים בחשד על הילד שבביתם. פניו היהודיות הכריזו על יהדותו. הם החליטו לברוח מהעיר ולהתיישב בכפר סמוך, שבו חשו ביטחון.

בתום המלחמה חזרו בני הזוג עם הילד ללנינגרד. יום אחד, כשהנער כבר היה בן שש-עשרה, פגש ברחוב אחד מחסידיו חב"ד. דמותו של החסיד הזכירה לנער את פניו של אביו. הוא ניגש אל החסיד וגילה לו כי הוא בנו הצעיר של החסיד ר' אליהו בולטקין.

החסיד עמד המום. הוא הזדעזע מהגילוי שבנו של ר' אליהו שבו בידי משפחה לא-יהודיה. הוא נרתם מייד לאתגר, ובפעילות נועזת חילץ את הנער מזרועות שוביו.

זכות מסירות הנפש של אביו עמדה לו והגנה עליו לבל ייטמע בין העמים. הוא חולץ מידי המשפחה הרוסית, ובהמשך נשא לאישה את בתו של החסיד ר' אליעזר רקסין והתגורר בלנינגרד.

אימו וארבעת ילדיה הצליחו לצאת את מסך הברזל ולהגיע לצרפת. האישה לא ידעה דבר על גורל בעלה ובנה, עד שיום אחד קיבל החסיד ר' פרץ מוצ'קין מכתב מידידו ר' שמואל (מולע) פרוס, ובו כתב: "אם אתה יודע איפה נמצאת אשת ר' אליהו בולטקין ז"ל, יש להודיע לה כי נמצא בנה, וגם נשא את בתו של ר' לייזר רקסין ז"ל, והם מתגוררים בלנינגרד".

(על-פי 'אלה תולדות פרץ')

jem.tv

הענק לעצמך זמן איכות.
תוכנית 'תורת חיים' השבועית.
הצטרפו עוד היום.

מעל המגבלות.

JOIN.JEM.TV

מרעננים את הקיץ בנועם!



הקיץ הזה מתרעננים ומתקדמים לנעם 2
ונהנים משפע מים חמים וקרים בלחיצת
כפתור עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

עם הרב שניאור רייניץ
שליח 'חב"ד בעלייה', ראשון לציון



רציתי לשאול

עובדים איתי עולים מרוסיה שכבר מאה שנה מנותקים מחיי יהדות. יש סיכוי שיתקרבו?



מהניסיון שלי ושל
שלוחים רבים, התשובה
חיובית בהחלט. אכן,
יש מי שאפילו הסבא
והסבתא שלהם נותקו
מחיי היהדות, אבל
בתוכם שוכנת נשמה יהודית חמה,
וכאשר מוצאים אליה מסילות מתאימות,
היא מתעוררת.

הנה, רק עכשיו, בימי המלחמה,
גויסתי למילואים בפיקוד העורף. היה
איתנו שם איש מילואים דובר רוסי.
התחלתי לשוחח איתו, וגיליתי שאין לו
שום מושג על היהדות. אבל יצרנו קשר
חברי, והוא התחיל להתעניין. הוא ראה
אותנו יושבים בשיעור תניא והחל לשאול
מהו הספר הזה ומה תוכנו. אחר כך ראה

פירות מהעץ



הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

לכול אינה מחייבת בתרומות ומעשרות,
ודינה כשדה, שמותר לאכול בו בלי
הגבלה.

פירות הגדלים בתוך חצר המשתמרת
התירו חכמים לקטוף פרי אחד בלבד
ולאוכלו מייד בלי להפריש תרומות
ומעשרות. אין לקטוף שני פירות יחד
או זה אחר זה, אלא יש לאכול תחילה
את הפרי הראשון ורק אז מותר לקטוף
פרי שני כדי לאוכלו מייד (גם בענבים
אין לקטוף אשכול שלם, אלא עינב אחד
בלבד).

כל האמור נכון בפירות קטנים דווקא,
הנאכלים בבת אחת, דובדבן, תאנה,
שסק, משמש וכדומה, אך פירות שדרך
אכילתם מעט-מעט, כמו רימון או אבטיח
– חייבים לעשר גם אם קוטפים פרי אחד
בלבד. ויש מי שכתב שגם פרי הדר,
שאוכלים ממנו פלחים, חייבים לעשר גם
אם קוטפים פרי אחד בלבד.

מקורות: משנה מעשרות פרקים ג' ובמפרשים.
רמב"ם הל' מעשר סוף פ"ד. משפטי ארץ תרו"מ
פ"ז, סכ"ה כ"ז ובהערות. תודה לאתר כושרות ולרב
יהודה עמיחי.

שאלה: האם חייבים להפריש תרומות ומעשרות מפרי שקוטפים מהעץ ואוכלים אותו במקום?

תשובה: פירות מתחייבים בתרומות
ומעשרות אחרי ש"נגמרה מלאכתם"
(היינו שלא נדרשת עוד עבודה כדי
למוכרם או להשתמש בהם) ושכבר
הוכנסו לבית. לעומת זה, בעודם בשדה
או במטע עדיין לא חל החיוב, ואפשר
לאכול מהם שם בדרך עראי, בלי להפריש
תרומות ומעשרות.

'הכנסה לבית' כוללת גם את חצר
הבית, ומרגע זה חל החיוב של תרומות
ומעשרות. ואולם דין זה תקף דווקא בחצר
בית שיש בה פרטיות, והנחשבת כ'בית'.
הקריטריון לכך הוא אם אפשר לאכול בה
ארוחה משפחתית בצנעה, או לשמור בה
חפצים בלי חשש שייגנבו. חצר הפרוצה



תקציר: העובד הערבי במוסד של רחמים מסרב לגעת באוטו של מר אמנון. הוא בטוח שהאוטו מכשף... לר' יוסף-יצחק יש פתרון.

סעיד מקבל החלטה טובה

רעם הפיצוץ שכף. דלת הנהג נפתחה בתנופה וסעיד המבעת פרץ ויצא החוצה בצרחות אימים: "ג'ני! ג'ני! ג'ני!" (שד, שד!), וברח הרחק מן המכונית, שם נעמד והניח את ידו על לוח לבו כמי שעומד לקבל התקף לב, חלילה...

"העקר שהוא יצא מזה בריא ושלם", אמר ר' יוסף-יצחק בהקלה גדולה. "המצב היה הרבה יותר מסבך אלו היה נפצע או גרוע מזה. היו מאשימים אותי, ובצדק".

רחמים ההמום לא הבין כלום ממה שקורה. "אז יש באמת שדים ורוחות באוטו הזה?!", שאל ביראה את ר' יוסף-יצחק, "ואני הייתי בטוח שאין דברים כאלה בארץ ישראל".

ר' יוסף-יצחק טפח על שכמו בידידות. "אתה צודק בהחלט. אבל הרי זה אוטו מתוצרת חוץ, שכחת?".

רחמים הביט בפליאה ברחמי צמח וזקן שעניו קרצו במשובה. "כבוד הרב!", רעד קולו, "אני לא מבין בדברים האלה, שדים ורוחות וכל מיני דברים מוזרים, השם ירחם. דבר אחד אני יודע, הם לא מביאים אתם מזל טוב, מפני שעכשו, לפי הפירוש של סעיד, אני רואה שהפסדתי את הפועל שלי. הוא לא יעז לחזור הזה".

ואכן, סעיד, שהתגבר מעט על ההלם הראשוני, התקדם לעבר המוסד עקב בצד אגודל, עוקף בקשת רחבה את האוטו המושנה. פניו לא בשרו טובות.

"נראה לי שאתה צודק", לחש ר' יוסף-יצחק לרחמים. "אם פו דוקא מגיע לה מזל טוב! מפני שמשד אחד, לפחות, אתה כבר נפטר, בשעה טובה".

"מה?! למה אתה מתפונן?!", התבלבל רחמים.

"אתה לא רואה אותו?", קרץ ר' יוסף-יצחק לעבר הפועל המתקרב. "ג'נינים מהסוג שלו עובדים דוקא הרבה בתחום הזה, של פיצוצים..."

"רחמים! אני גמרתי אתה!", הודיע סעיד בקול רוטט. "אני לא מוכן להתקרב למוסד הזה, אפילו אם תשלם לי אלף שקל ליום. הזהרתי אותך מראש! אמרתי: אם קורה עוד פעם בלגן עם האוטו הזה, אני לא חוזר למוסד!".

"זו סגלה אמיתית!", הדגיש ר' יוסף-יצחק. "אתה רוצה שאשתמש בה, מר רחמים?".

רחמים לא הבין כלום! "שמע", אמר לבסוף, "אני לא מבין בסגלות, אבל אם סעיד מתחייב שאחרי מה שאתה עושה הוא הולך מיד ולוקח את האוטו לבית של מר אמנון, אני מוכן!".

המבטים הפנו אל סעיד. הוא נבון. "אתה בטוח כבוד הרב שזה יעבד?".

"כבר אמרתי", הדגיש ר' יוסף-יצחק בבטחון, "זה עובד מאד אחוז בתשעים ותשעה אחוז מהמקרים. לא מספיק?".

סעיד נעץ בו מבט ממשך. "בסדר!", החליט לבסוף. ר' יוסף-יצחק פנה אלי והורה לי לומר אחריו מלה במלה: "מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבת אויב ומתננסם!".



סעיד עקב בהשתאות אחרי הטקס המוזר. אחר כך נגש אל הליפט בכרפס כושלות, לא לפני שהוא ששגר אזהרה לבוס שלו: "שמע טוב, רחמים! אם גם הפעם קורה משהו מוזר באוטו הזה, אני נשבע לך - לא אעבד עוד במוסד שלך! זכר את זה טוב טוב!".

בשעה טובה ומצלחת נשקו גלגלי האוטו לרצפת המוסד. סעיד שאף שאיפה ארפה ונכנס פנימה. הוא התניע את המכונית, והיא החליקה החוצה. ר' יוסף-יצחק לא המתין אפילו שניה. הוא לפת במהירות את זרועי ואת זרועו של רחמים ומשך אותנו בכוח פנימה אל תוך המוסד. חצי דקה אחר כך, בהשמע קול פיצוץ נורא ומחריש אוננים, הבנו שנינו למה...



פרשה מי יודע

להטמא כדי לטהר

שאלה: איך יתכן שהפרה האדמה מטהרת את הטמאים ובאותה שעה מטמאת את הטוהרים?

תשובה: אכן, במצוה זו יש דבר והפוכו, וזו דגמה לחסר היכלת שלנו להבין אותה. הרבי מליובאוויטש לומד מהמצוה הזאת מסר נפלא של אהבת ישראל: כדי לטהר יהודי מטמאת מת צריכים יהודים טוהרים להטמא! אם חבר זקוק לעזרה, נוריד קצת מהכבוד שלנו כדי לעזור לו!

שאלה: משה נענש על שהכה את הסלע במקום לדבר אתו. אם כן, כיצד נוצר הנס ויצאו מים מהסלע?

תשובה: רבי אלימלך מליז'נסק מסביר שיש אנשים שקשה להם להאמין בנס אם אין הם רואים בעיניהם איך נוצר. משה רבנו רצה שגם אנשים כאלה יאמינו שהקדוש-ברוך-הוא עושה נס. לכן לא הסתפק בדבור אלא הבה בסלע. הקדוש-ברוך-הוא הבין שפנותו טובה, ולכן הסלע הוציא מים.

שאלה: בפרשתנו מספר ש"הכנעני... יושב הנגב" יצא להלחם בישראל. אבל בפרשת שלח נכתב שבנגב חי העם העמלקי ולא הכנעני.

תשובה: רש"י מפרש שבאמת הם היו עמלקים, אבל דברו בכנענית, כדי להטעות את בני ישראל. היהודים התפללו לנצח את הכנענים, ובעצם הם נלחמים בעמלקים. ואולם בני ישראל חשדו בהם, מכיון שהתלבשו בכנעני עמלקים, והתפללו תפלה שתתאים לכלם.

נשאלת כאן השאלה: אם העמלקים רצו להטעות את בני ישראל, מדוע לא החליפו גם את בגדיהם לבגדי כנענים? משיב ה'חדושי הרי"ם' מגור: אלו העמלקים היו לובשים בגדי כנענים ומדברים בשפה הכנענית, היו נהפכים לכנענים ממש. צורת הלבוש והדבור של האדם משפיעה על מהותו. מזה למדנו כמה חשוב להקפיד על הדבור והלבוש!

מה רבו מעשיה' ה'

מתהלך כמו טוס



לפני קצת יותר ממאה שנים בקר הזואולוג האמריקאי ג'ימס צ'פין בקונגו שבאפריקה, והבחין בנוצה אדומה-חומה כוכבית של גבר מקומי. הנוצה הפליאה אותו, כי לא הכיר עד אז צפור שיש לה נוצות כאלה.

חלפו שנים, ויום אחד, כשבקר במזאון בבנג'לה, ראה שם עוף מפחלץ שנכתב לצדו השם 'טוס הדי'. כשהתבונן בו גלה שיש לו בדיק אומן נוצות שהיו על כוכבו של האיש מקונגו. התברר שזה זן של טוס שלא היה מכר קדם לכן. הוא קבל את השם 'טוס קונגולי', והוא נחשב כיום העוף הלאומי של קונגו.

מכירים את הבטוי 'מתהלך כמו טוס'? אומרים את זה על אדם שמתהלך בתחושת חשיבות ורוצה שכלם ישימו לב אליו. ובאמת, כשהטוס פורש את זנבו, אי אפשר שלא לשים לב אליו. הוא נראה כמו מניפה צבעונית ענקית, שבה המון עינים.

רק הזכר התברך בנוצות המפארות של הזנב. הנקבה מסתפקת בנוצות חומות קטנות, שעוזרות לה להתחבא בין השיחים כשהיא דוגרת על הביצים.

בטבע הטוסים חיים במדינות חמות, כמו הדו וסרילנקה. הם אוהבים יערות וחרשות שיש בהם הרבה עצים גבוהים. בלילה הם עפים אל ענפים גבוהים, כדי לישן שם בבטחה, מוגנים מחיות הטורף. אם הם חשים סכנה, הם משמיעים צרחות חזקות, כדי להזהיר את האחרים.

הטוסים אינם בורנים ואוכלים הכל: פרות, זרעים, חרקים ואפילו נחשים קטנים. הטוס הוא עוף קשר, ואולם המסרת של אכילתו השתמרה אצל יהודי איטליה בלבד, ונפסקה לפני מאתיים שנה.

לא תוכל להתעלם

8

איור: מרדכי אייזנשטט

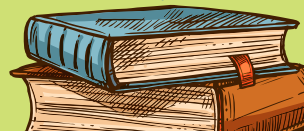
מאת: דניאל גורדון

תקציר: ברשותו, הפריץ גמל עם ר' פסח-יפשה רעה תחת טובה. במקום להודות לו על החזרת האבדה, הוא מאשים אותו בגנבת אלה ולומי מהארנק, ומאשים שטיפשו בבית הפשט



את 'קריאת שמע שעל המטה' יש לומר לפני השנה ממש. אם אחרי כן מרגישים צורך לאכל או לשתות, צריך לקרוא שוב את הפרשה הראשונה של 'שמע ישראל'. אבל אחרי ברכת 'המפיל' אסור לשתות או לדבר.

הלכה בשבוע





ת"ס